

15 - 1 - 37.

Estimada Mercè - - Ahir em vaig de midar de parlar-te del poema desgraciat. No es tracta del "Tribut a les pordes", encara que aquest també potser consideraria se fallit. És un altre que ni tan sols et vaig enviar de tan poca confiança com hi venia.

El vaig enviar al Joan amb tota la mala intenció. Ja sabia que l'havia de trobar dolent, i volia veure si tindria la boniquesa de dir-m'ho. Per tant, estic molt content. El poema ja no existeix.

Es bonbat i no rondis pel passadís, que qualsevol dia et clavaràn una altra catalinària. Jo avui no he estat sense bon mingo, i he fet una cosa que no era per llatina. Tan poca cosa, que si no

15-7-07 (30)
ni hagués atrapat sin basantí el sa Velilla, ni hauria dit res.

M'atino més d'irí ho jo, i que vejo que baix
hona Uetra, que no pas que te'n enteria pels
"les remors de la selva" com deia Wagner,
i et veusis que és un diac el que no passa
d'inolensiu quipam.

El sen a. s. que atentament la guarda i li
vesa la mà

Màrius